

Žitara ves, Korte, Reberca, Žihpolje, Bilčova, Borovlje, Glinje, Kaplja, Kotmara ves, Sveče, Pliberk, Vogrče, Dvor, Drava, Gozdanje, Lipa, Logavec, Podgorje, Sv. Jurij, Čače, Gorje, Melviče, St. Stefan, Ziljska Bistrica, Tinje, Medgorje, St. Tomaž, Zrelec, Djekše, Grebinj, St. Jurij, Klošter, Krčanje, St. Peter, Ruda, St. Rupert, Šmarjeta, Vovbre, St. Janž na L. ostiču, Puštrica in druge vasi in trgi in mesta?

Dvigniti se in boriti se za ideale svojih buditeljev!

Rekel je Gregorčič: »Mojo srčno kri škropite ...«

Iz grobov klije novo življenje ...

Ivan Majhen.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Goriška nadškofija dobila upravitelja. Zadnji slovenski goriški nadškof dr. Franc Sedej je razrešen škofijskih dolžnosti in je bil imenovan od Sv. stolice za naslovnega nadškofa v Eginu. Namesto odstopivšega dr. Sedeja je postavil papež posebnega apostolskega upravitelja na mesto goriškega nadškofa v osebi ravnatelja italjanskega seminarija v Kopru, monsignora Giovannija Sirotti.

Sv. Oče jezuitom. Papež Pij XI. je pisal pismo generalu Družbe Jezusove p. Ledochovskemu, ki je po rodu Poljak. Povod temu pismo je dalo preganjanje redovnikov in zlasti jezuitov v Španiji. Sv. Oče izraža svoje žalosti radi španskih dogodkov ter prosi Boga, da bi zakonodajalci v Španiji preklicali svoje ukrepe proti redovnikom. Ako se to ne bi zgodilo, bi to bila velika škoda ne samo za vero, marveč tudi za kulturo in civilizacijo v Španiji, ki se ima prav veliko zahvaliti apostolskemu cerkvenemu in izvencerkvenemu delu redovnikov, osebno jezuitom, kateri so njen narodni ponos.

Svobodomiseltvo in socializem. Meseca septembra tega leta je imela mednarodna zveza svobodomiseltcev svoje zborovanje v Berlinu. Sprejeta je bila resolucija, v kateri se pravi: »Svobodomiseltinski pokret ni na nobene politično stranko navezan, še manj ji pridružen, vendar pa je njegovo glavno in vodilno načelo socializem, njegov cilj je družabni red, politične, gospodarske in kulturne svobode. Samo socialistična družba zagotavlja nemoten razvoj svobodne misli. V tem smislu ima svobodomiseltinski pokret nalogo, da podpira socialistične stranke v boju zoper fašizem. Da se ta naloga izvrši, se mora po vseh državah med množicami razširjati svobodomiseltno gibanje.«

Razmere katoličanov v Zedinjenih državah. Katoličani v Zedinjenih državah tvorijo 6. del prebivalstva. V javnem in osebno v političnem življenju pa to ne pride do izraza. Izmed 435 članov kongresa (poslaniške zbornice) je le 35 katoličanov in izmed 96 senatorjev samo 6. Pri zadnjih volitvah za

predsednika Zedinjenih držav je v imenu demokratske stranke kandidiral katoličan Šmid, pa je propadel, ker velik del protestantov ni hotel iz mrznje vo-

Najnovejše orožje: plavajoči tank. Na Angleškem so dogradili stroj, ki sploh ne pozna cvire. Zgoraj na sliki nam kaže tank, ki brzi na suhem s hitrostjo 50 km, na srednji sliki vidimo, kako zdrži isti tank v vodi, kjer se prelevi v križarko z brzino 75 km na uro. Spodnja slika predstavlja plavajoči tank na vožnji. Ta tank ima dva moča posadke. Eden vodi stroj, drugi strelja s strojnico, ki lahko odda v eni minuti 2500 strelcev.

Narod voli na Angleškem. Pogled v londonski volilni lokal. Volilne žare stoje na volišču brez posebnega nadzorstva.

liti katoliškega kandidata, če tudi je bil zelo sposoben. Nobena država nima sedaj katoličana za guvernerja, pač pa je 43 guvernerjev framasonov. Predsednik in podpredsednik celokupne države sta protestanta, ravno tako vsi člani vlade. Med člani najvišjega sodišča je samo eden katoliške vere. Tako izgleda enopravnost v tej državi, ki se toliko ponaša z demokratičnostjo. Kar se tiče katoliških šol, so vse kajpada samo zasebne, nobena ne državna. V zasebnih katoliških šolah se poučuje dva in pol milijona otrok, v državnih pa 25 milijonov. Katoličani prinašajo velike žrtve za katoliške šole od ljudskih do visokih šol, toda nimajo dovolj sredstev, da bi zgradili tako lepe in veličastne šolske zgradbe ter bi svoje šole tako opremili, kakor to dela država. Kaj to pomenja v državi, kjer se veliko gleda na zunanost ter se kaj rada pozablja veliko važnejša notranjost, ni treba posebno poudarjati. Tudi tega ni treba naglašati, da imajo katoliške šole mnogo nasprotnikov. Kljub vsem težavam in kljub gospodarski krizi pa katoličani ne omahujejo in ne popuščajo v borbi za katoliško šolstvo in za versko vzgojo mladine.

Klic po verski vzgoji. Ta klic zveni sedaj tudi z Japonskega. Prej je po japonskih šolah vladal materialističen duh, ki zanika Boga, dušo in odgovornost človekovo pred Bogom. Posledice te vzgoje pa so tako žalostne in strahotne, da je državna uprava sklenila poduhovljenje mladinske vzgoje. V to svrhu se poslužuje sodelovanja misijonarjev. Japonski minister prosvete je misijonarjem to-le izjavil: »Doslej je bila politika prosvetnega ministrstva naklonjena materializmu. To stališče je bilo v skladu z duhom časa, pa je rodilo žalostne sadove: propad javne in zasebne morale, procvit komunizma in zadnji čas celo anarhističnega duha. Mi moramo našo vzgojo rešiti materializma. V to svrhu nam je sodelovanje verskih vzgojiteljev potrebno, sami iskreno želimo njihove pomoči.« Želeti bi bilo, da bi beseda japonskega ministra prosvete našla odmev tudi v drugih državah.